

[Stavad]

dringsforslag, som betyder, at intet folketingsmedlem, der har benyttet sit frikort og altså ikke haft nogen udgifter, skal kunne fratrække en omkostning, han/hun ikke har haft, på sin selvangivelse.

Det er jo bemærkelsesværdigt, at skatteministeren ikke regnede med, at loven forholdt sig, som den gør.

Vi har under udvalgsbehandlingen fået bekræftet, at skatteministeren forud for lovforslagets fremsættelse udtalte til TV-Avisen, at han ikke mente, at man overhovedet kunne trække fra. Ministeren har i et bilag til udvalget oplyst, at han senere er blevet klogere. Det skal man ikke klandre ham for, det har vi alle behov for. Derfor har ministeren fremsat dette lovforslag, som betyder, at fra indkomståret 1987 skal folketingsmedlemmer ikke kunne fratrække befordringsudgifter i forbindelse med det folketingshverv, vi udfører, idet vi har frikort.

Jeg må spørge, om det virkelig er dette Tings medlemmers hensigt, at vi her i huset skal kunne fratrække på vores selvangivelse en udgift, som vi ikke har, at man skal kunne fratrække en omkostning ved en rejse fra Nordjylland til København, som betales af det offentlige, på vores selvangivelse. Jeg mener, at vi her befinder os i en situation, hvor vi af hensyn til den måde, som befolkningen opfatter Folketingets medlemmer på, bør vise os som dem, der ikke skaffer sig et gode, som vi vitterlig alle sammen er enige om – går jeg ud fra – at vi ikke bør have.

Såfremt det socialdemokratiske ændringsforslag om tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, da loven blev ændret, nemlig i 1985, bliver nedstemt, stemmer vi for Fremskridtspartiets forslag, som kun tager indkomståret 1986 med. Det er da bedre end ingenting.

Og så er der endelig et radikalt ændringsforslag. Hr. Bernhard Baunsgaard gjorde jo under førstebehandlingen meget ud af, at han ikke ønskede forslag med tilbagevirkende kraft, og derfor har hr. Bernhard Baunsgaard og Det Radikale Venstre stillet forslag om, at man ikke skal kunne henvende sig til skatteforvaltningen og få ændret sin selvangivelse eller – såfremt man ikke har indleveret selvangivelsen for 1986 – ikke skal have mulighed for at få fradraget.

Vi plejer her i Tinget at gøre en hel del ud af, at der er lighed for loven. Her ønsker det Radikale Venstre med hr. Bernhard Baunsgaard i spidsen ulighed for loven. Man ønsker, at folk skal behandles forskelligt alt efter, om de tilfældigvis har indleveret deres selvangivelse eller de har fået udsættelse og derfor ikke har fået indleveret selvangivelsen.

Jeg synes, det er et meget underligt forslag, og jeg mener, at det er udtryk for, at hr. Bernhard Baunsgaard vistnok er gået længe i sine udtalelser fra Folketingets talerstol med hensyn til at have den radikale gruppe bag sig, end situationen kunne holde til, og at der derfor er indgået et kompromis i den radikale folketingsgruppe, som betyder, at man nu stiller et mærkværdigt forslag, som behandler folk uldstændig forskelligt alt efter, om man tilfældigvis har gjort det ene eller det andet.

Jeg må sige, at jeg synes, det er mærkværdigt, at Det Radikale Venstre i denne sag ikke kan stemme sammen med Socialdemokratiet og fjerne en urimelighed, som vi er enige om eksisterer, og derfor skal jeg da henstille til dem af de radikale medlemmer, der er i salen, sammen med os andre at stemme fornuften ind i dette forslag, så vi kan gå ud til befolkningen og sige, at vi ikke har skaffet os nogle fordele, som andre ikke har, og som alle kan se vi ikke bør have som folketingsmedlemmer.

(Kort bemærkning).

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har én gang gjort hr. Stavad opmærksom på, hvad det er, der sker, hvis Folketinget vedtager hr. Stavads forslag. Man vedtager et lovforslag med tilbagevirkende kraft, og jeg gør opmærksom på, at det vil ramme medlemmer, der har spurgt i skattesystemet og fået at vide, at det er helt i overensstemmelse med lovgivningen. Det er noget, man ikke bruger i dansk retspraksis. Det hedder vistnok en begunstigende akt, og den kan man ikke lave om, og jeg ønsker ikke at bryde med det princip. På den anden side ønsker jeg at understrege, at når man ikke har gjort det efter at have spurgt og fået at vide, at det er helt i overensstemmelse med lovene, skal man ikke nu bagefter benytte sig af en sådan udvej. Det er det, vi opnår ved det. Jeg ønsker ikke at bryde med dansk retspraksis gennem et lovforslag, og jeg må stærkt fraråde, at man stemmer for det soci-